

gemeente

HORST
A/D
MAAS

21-0115625

Omgevingsvergunning De Cocq van Haeftenstraat 35 te Meerlo

Zienswijzenrapport

Cluster Ruimte
Team Omgeving, juli 2021

INLEIDING

De gemeente Horst aan de Maas heeft een omgevingsvergunning in procedure gebracht voor de locatie De Cocq van Haeftenstraat 35 te Meerlo. Doel van deze omgevingsvergunning-procedure is het mogelijk maken van een uitbreiding van de aldaar gelegen varkenshouderij.

De ontwerp omgevingsvergunning heeft op grond van het bepaalde in artikel 3.10, lid 1 van de Wabo en artikelen 3:11 en 3:16 van de Awb gedurende zes weken voor een ieder ter inzage gelegen met ingang van 2 april 2021. De periode waarbinnen zienswijzen konden worden ingediend eindigde op 13 mei 2021.

Naar aanleiding van de ter inzage ligging zijn zienswijzen ingediend door:

	naam	adres	postcode	plaats	ontvangst
1					7 mei 2021

Ontvankelijkheid

De zienswijzen van de persoon genoemd onder 1 is binnen de termijn van ter inzage legging bij het college van burgemeester en wethouders ingekomen dan wel tijdig aan dit bestuursorgaan verzonden.

Indeling van deze nota

Hieronder zijn de ingediende zienswijzen samengevat en direct aansluitend, per onderdeel, (in cursief) beantwoord (deel I). Per zienswijze is afgesloten met een conclusie, waarin ook de consequenties voor de omgevingsvergunning zijn aangegeven.

In de conclusie (deel II) staat het voorstel aan het college van burgemeester en wethouders hoe met de zienswijzen rekening gehouden zou kunnen worden bij verlening van de omgevingsvergunning.

I SAMENVATTING VAN DE INGEDIENDE ZIENSWIJZEN

Reclamant dhr. A. Brantsma

Samenvatting thema 1 – Verklaring van geen bedenkingen

Reclamant geeft aan dat in de ontwerp omgevingsvergunning is aangegeven, dat er alleen een verklaring van geen bedenkingen (VVGB) is benodigd als er onder andere sprake is van substantiële bedrijfsontwikkelingen. Naar het oordeel van reclamant is er in casu sprake van substantiële bedrijfsontwikkelingen, omdat:

- a. bijna een verdubbeling van het aantal dieren plaatsvindt, namelijk van 5.386 naar 10.274;
- b. zowel de ammoniak uitstoot als de vrijkomende stank toenemen met 40-50%.

Naar de mening van reclamant dient er dan ook een VVGB bij de gemeenteraad te worden gevraagd.

Reactie:

Voor de uitbreiding in 2013 is in 2013 een archeologisch onderzoek uitgevoerd. Deze is beoordeeld en akkoord bevonden door de senior-archeoloog van Vestigia. Vervolgens is op 23 september 2014 een selectiebesluit genomen en zijn de gronden vrijgegeven. In het daarna opgestelde en vastgestelde bestemmingsplan 'Buitengebied Horst aan de Maas' is er abusievelijk op het betrokken perceel de dubbelbestemming 'Waarde-archeologie 3' weer opgelegd. Dit is dan ook de reden dat de zaaksmanager in de omgevingsvergunning de activiteit 'Handelen in strijd met regels RO' heeft gebruikt om dit met een binnenplanse afwijking recht te trekken. Hiertoe is het advies van Vestigia en het selectiebesluit als onderdeel van de omgevingsvergunning aangemerkt. Van de binnenplanse afwijkingsbevoegdheid is derhalve gebruik gemaakt.

De opmerking van reclamant dat een verklaring van geen bedenkingen (vvgb) nodig is, baseert deze op het feit dat sprake zou zijn van substantiele bedrijfsontwikkelingen. Nog los van de vraag of sprake is van dergelijke ontwikkelingen geldt het vereiste van de vvgb enkel als een initiatief niet past binnen het bestemmingsplan Buitengebied. Als gevolg van het toepassen van de binnenplanse afwijking is daarvan echter geen sprake en is er dus ook geen verplichting om een vvgb aan te vragen bij de gemeenteraad, waarbij nog wordt voorgehouden dat de binnenplanse afwijking enkel vereist is als gevolg van een omissie aan de zijde van de gemeente.

Samenvatting thema 2 – Reeds vergunde stallen in relatie tot omgevingsvergunning

Volgens reclamant dienen vanwege de (volgens hem) substantiële aanpassingen van de omgevingsvergunning ook de reeds vergunde stallen meegenomen te worden en de voorwaarden te worden geactualiseerd. Bij dit actualiseren dienen volgens hem de veranderende maatschappelijke houding en de milieu aspecten meegenomen te worden, zoals het voorkomen van onnodige ammoniak uitstoot en stank.

De actualisatie dient naar de mening van reclamant met name te worden toegepast op stal A. De totale uitstoot aan ammoniak is hier circa 1800 – 1900 kg/jaar. Door het plaatsen van een wasser kan hier volgens hem 85% worden afgevangen, wat circa 50% van de totaal uitstoot van ammoniak is. Het plaatsen van deze wasser is aldus zeer kosteneffectief en dient volgens reclamant te worden voorgeschreven.

Reactie:

De aanvraag heeft voor het milieudeel betrekking op de gehele inrichting (het veranderen en in werking hebben na die veranderingen van de gehele inrichting, artikel 2.6 Wabo), een zogenaamde revisievergunning. Hierbij wordt de gehele inrichting opnieuw beoordeeld, dus zowel de veranderingen als de eerder vergunde zaken en stallen. Na het onherroepelijk worden van deze vergunning vervallen dan ook de eerder verleende vergunningen en is sprake van een actuele vergunning.

Nederland heeft ervoor gekozen om vanwege de ernst van de ammoniakproblematiek voor huisvestingssystemen de voorschriften ten aanzien van de emissie van ammoniak vast te stellen in een algemene maatregel van bestuur en niet in de vergunningsvoorwaarden. Op 1 juli 2015 is het Besluit emissiearme huisvesting in werking getreden. Het Besluit emissiearme huisvesting stelt eisen aan het emissiearm uitvoeren van diervverblijven om zo de uitstoot van ammoniak en fijnstof vanuit stallen te reduceren. De emissiereductie die behaald moet worden wordt onder andere bepaald door het bouwjaar van de stal.

Stal A is vóór 30 juni 2015 opgericht. Dit betekent dat de ammoniakemissie van gespeende biggen maximaal 0,21 kg/dier/jaar mag bedragen en de ammoniakemissie van vleesvarkens maximaal 1,60 kg/dier/jaar mag bedragen. De emissie van de dieren in stal A bedraagt 0,20 kg/dier/jaar voor de gespeende biggen en 1,00 kg/dier/jaar voor de vleesvarkens. Zoals ook in het ontwerpbesluit beschreven voldoen de huisvestingen in stal A daarmee aan het Besluit emissiearme huisvesting. Naast stal A voldoen ook alle overige stallen aan het Besluit emissiearme huisvesting.

Aan de hand van de Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij is getoetst in hoeverre verdergaande emissie-eisen moeten worden gesteld. Voor een uitgebreide beschouwing hiervan, verwijzen wij naar het betreffende gedeelte onder de paragraaf "2.2.3.3.3 Ammoniak" in de considerans. Ook aan deze beleidslijn wordt (ruimschots) voldaan en de nieuwe stallen voldoen aan BBT+.

De aangevraagde situatie voldoet ruim aan de gestelde eisen en wetgeving voor (het beperken van) ammoniakemissie, waardoor het stellen van verdergaande eisen voor ammoniakreductie niet kan worden verlangd.

Samenvatting thema 3 – Stankuitstoot rendementen

Volgens reclamant wordt er gerekend met onjuiste stankuitstoot rendementen. Hij geeft het volgende aan. Voor de reeds bestaande stallen wordt voor diverse stallen gerekend met een afvangrendement voor stank van 85%. Deze zelfde rendementen worden echter ook aangehouden voor de nieuwe stallen met eenzelfde was systeem. Deze rendementen zijn echter in 2018 aangepast en bedragen reken technisch voor de combi was systemen echter maximaal 45%. Dat wil zeggen dat de door deze nieuwe stallen uitgestoten stankeenheden in plaats van de weergegeven circa 32.000 circa een factor $55:15 = 3,5$ maal hoger is en wel circa 110.000 tot 120.000 is, waarmee de totaal stanklast uitkomt op circa 170.000 stankeenheden.

Door deze werkelijke stanklast zullen volgens reclamant niet alleen een aantal huizen in het buitengebied, nu berekend op circa 12-13 odeur, maar ook een aantal huizen in de bebouwde kom, nu berekend op 2.3-2.6 (Stacks 2010) een factor 2.3 maal hoger komen ofwel op circa 30 in het buitengebied en 5-6 in de bebouwde

kom. Om deze reden zullen sterk betere systemen moeten worden voorgeschreven om aan de wettelijke normen te voldoen, aldus reclamant.

Tot slot stelt reclamant dat voor de stankoverlast ook de stank van activiteiten buiten de stallen en van de mestlo's zou moeten worden meegenomen.

Reactie:

In de bestaande stallen B en C is in zowel de vergunde als de aangevraagde situatie een gecombineerd luchtwassysteem aanwezig aangeduid met BWL 2010.02.V6.. Dit luchtwassysteem wordt ook in de stallen D/E en F geplaatst. Dit huisvestingssysteem is voor alle diercategorieën in de Regeling ammoniak en veehouderij benoemd als "gecombineerd luchtwassysteem 85% emissiereductie met watergordijn en biologische wasser". Die 85% emissiereductie heeft betrekking op de aan het systeem toegekende ammoniakverwijderingsrendement.

Voor wat betreft geur heeft dit huisvestingssysteem een geurverwijderingsrendement van 45% toegekend overeenkomstig de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). Voor alle diercategorieën is gerekend met de actuele geuremissiefactoren overeenkomstig de Rgv. Deze zijn gebaseerd op een geurreductie van 45%.

Voor zowel de vergunde als de aangevraagde situatie rekenen wij met de meest recente emissiefactoren en rekenmethoden. Overigens zijn er geen luchtwassers met een hoger geurverwijderingsrendement volgens de Rgv. In de aangevraagde situatie wordt voldaan aan de (standaard) geurnormen uit de Wgv. Het voorschrijven van (dubbele emissiearme) systemen met een hogere geuremissie-reductie kan dan ook niet worden verlangd.

De toets en geuremissiefactoren op grond van de Wgv omvat de totale geuremissie vanuit de dierverblijven, inclusief de emissie vanuit de mestputten die onder de stallen liggen. Deze heeft geen betrekking op geuremissies van andere activiteiten buiten de dierenverblijven. Dit is ook in de considerans van het ontwerpbesluit zo beschreven. Buiten de dierenverblijven is geuremissie te verwachten van de opslag van mest in de mestlo's.

In de inrichting zijn ook twee mestlo's aanwezig met een maximale inhoud van 3.000 m³. Zoals in paragraaf 2.2.3.3.2 'geur' van het ontwerpbesluit staat omschreven, is de afstand tot het dichtst bijgelegen geurgevoelige object vanaf de mestlo's ongeveer 200 meter. Deze afstand is tweemaal zo groot als de gebruikelijk minimaal aan te houden afstand. Dit komt overeen met de afstand die volgens paragraaf 3.4.6 van het Activiteitenbesluit milieu aangehouden moet worden bij mestlo's met een inhoud tot 2.500 m³. In hoofdstuk 3 van het ontwerpbesluit zijn onder 9.1 en 9.2 voorschriften opgenomen die eisen stellen aan de afdekking van de mestlo's om de emissie van geur vanuit de silo's te reduceren. Zoals eerder beoordeeld is dit voldoende om geurhinder door de opslag van drijfmest buiten de stallen te beperken.

Conclusie

De zienswijzen geven geen aanleiding tot een andere beoordeling van de aanvraag om omgevingsvergunning.

II CONCLUSIE

De zienswijzen geven geen aanleiding tot een andere beoordeling van de aanvraag om omgevingsvergunning en dienen ongegrond verklaard te worden.